

**Parc de la
Serralada de Marina**

**EXCURSIONS
SENYALITZADES**

SL-C 142

El torrent de l'Amigó

**Descobrim l'entorn
de Badalona (1)**

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

Aquest itinerari circular, curt i amè, ens permet observar tot un seguit de comunitats vegetals d'un gran interès biològic i paisatgístic, com ara l'alzinar amb roure que ocupa els llocs més humits i ombrívols del vessant

de Marina. Passada la font de l'Amigó, que dona nom a l'itinerari, ens enlairem al vessant de solell on predominen les zones obertes formades per prats, brolles, màquies i garrigues amb restes de pinedes. Durant l'itinerari podem veure, a grans trets, la història geològica i els efectes que ha tingut l'acció humana en la configuració del paisatge.

La bassa de Fregons

A la rotonda de can Ruti, davant de l'aparcament, trobem el senyal d'inici de l'itinerari que ens porta cap al torrent de l'Amigó. A una cinquantena de metres trobem un corriol, a mà esquerra, que baixa fins a una bassa condicionada per a amfibis, es tracta de la bassa de Fregons **1**.

Tot i que molts amfibis en edat adulta són majoritàriament terrestres, el seu cicle larvari es desenvolupa en punts d'aigua dolça. En els darrers anys han estat moltes les poblacions d'amfibis que han

desaparegut per l'alteració d'aquests punts d'aigua on s'han de desenvolupar les larves. La creació i el manteniment de punts d'aigua els pot afavorir. En el torrent de l'Amigó hi ha algunes espècies d'amfibis d'un gran interès, com ara les salamandres –amfibi robust de moviments lents que es reproduïx entre octubre i gener en mines d'aigua, fonts i torrents– o el tòtil –gripau petit d'aspecte rabassut, que es reproduïx entre febrer i octubre en basses i fonts, i té la particularitat que el mascle porta els ous a l'esquena fins al moment de l'eclosió–.

El roure vell i el torrent

Tornem al camí principal cap al torrent de l'Amigó. Abans de passar el pont que el creua, agafem un corriol a mà dreta on observarem, a la banda de sol, una pineda amb un mosaic de brolles, mentre que les màquies predominen al vessant d'obaga. Continuant el camí, ens endinsem al bosc i aviat notem l'ambient ombrívol i la frescor.

A les vores del torrent i enfilant-se pel vessant nord, trobem clapes cada vegada més extenses de màquies i alzinar amb roure, bosc dominant abans de l'incendi de 1994, que, de mica en mica, va recuperant la seva esplendor. Abans d'arribar a la font de l'Amigó, podem gaudir de la presència d'un vell i magnífic roure **2**, a la vora del camí, observador silenciós de la història de la serra.

La vegetació predominant és un estrat arbori presidit per l'alzina i el roure cerrioide, i un estrat arbustiu format per marfull, arç blanc, aladern i galzeran. Entre

les lianes trobem heura, arítjol i lligaboscós. A la zona central del torrent, on els sòls són més profunds i humits, s'observen alguns exemplars de pollanques i albers. La comunitat de ribera pròpia d'aquest torrent és

l'omeda, en què els exemplars joves d'om es veuen acompanyats pel roldor, arbust amb fruits de color negre molt tòxics, i mill gruà, planta amb flors blaves, que floreix a la primavera, de fruit blanc i molt semblant al mill (d'aquí ve el seu nom).

Pel que fa a la fauna, la gran quantitat de terra remoguda al llarg del torrent ens indica la presència de porc senglar. Un gran nombre d'espècies d'ocells troben refugi i aliment en aquests boscos. Entre d'altres, podem veure o escoltar la mallerenga blava i la mallerenga carbonera, o el picot verd i el picot garser gros, que aprofita els arbres morts per nidificar. A l'hivern és molt freqüent veure un nombre més gran de pit-roigs, molts d'ells provenen d'Europa central i vénen a passar l'hivern en aquestes contrades més càlides i amb més disponibilitat d'aliment.

La font de l'Amigó i el sollell

Seguint el camí, de seguida arribem a la font de l'Amigó **3**, un bon punt per esmorzar o fer una paradeta. La font manté un cabal continu d'aigua tot l'any. Per tal de potenciar la reproducció d'amfibis, s'ha habilitat una petita bassa tapada amb una reixa on s'acumula l'aigua, fet que afavoreix el desenvolupament de la fase aquàtica d'aquests animals.

Des de la font agafem el corriol de la dreta i ens enfilem suaument cap al vessant de sollell. La vegetació dominant ara és la brolla d'albada amb garric, que en les parts més rocoses i en les més enlairades es converteix en garrigues o coscollars. Cap al juny en els coscolls es pot veure el vol d'una petita papallona molt abundant, la querquera, les erugues de la qual s'alimenten de fulles de garric. El camí voreja alguns torrents que com que són més humits i de sòls més profunds acullen una vegetació més onerosa.

Als vessants de Marina les brolles ofereixen un espectacle d'una gran bellesa cromàtica: els blancs de les flors de les estepes borreres i el rosa intens de l'estepa blanca. Però si hi ha un color que defineix com ningú els canvis cromàtics d'aquest paisatge és el groc. Al febrer comencen a tenyir-se de groc les màquies de gòdua catalana i un mes després les argelagues negres, amb un groc més intens, donen color als vessants. A la primavera els vessants de solell esclaten amb un groc amb tonalitats una mica grisenques, són les denses poblacions de brolles d'albada, arrelades en sòls poc profunds. L'espantallops, arbust caducifoli rar a la zona, es pot veure en flor als voltants del turó d'en Seriol, al vessant obac. La ginesta, que floreix fins a ple estiu, apareix en prats secs, brolles i llocs molt alterats per l'home. Cap a la tardor i durant l'hivern, en brolles i matollars baixos floreix la gatosa, arbust densament espinós.

El safareig i les antigues vinyes

Després de mitja horeta de passejada arribem a un safareig de vinya **4** on el corriol es transforma en una pista forestal.

Fins ben entrat el segle xx quasi tot el vessant de solell estava ocupat per vinyes. Queden nombrosos vestigis d'aquest conreu, com ara els murs de pedra seca

que conformaven les terrasses on es plantaven les vinyes i encara es veuen vinyes salvatges i parets de color verd turquesa que són de les restes de basses utilitzades pel reg i la sulfatació. L'aigua de pluja es recollia per un regueró que menava a una cisterna. Actualment aquests punts d'aigua tenen un paper important en la conservació de la fauna.

El turó d'en Seriol

A uns metres del safareig hi ha un corriol que en una curta pujadeta ens porta fins al turó d'en Seriol **5** des d'on gaudirem d'una magnífica panoràmica de la serralada de Marina, la plana de Badalona, el delta del Besòs i el pla de Barcelona.

En primer lloc veiem la zona de can Ruti, als costats de llevant i de ponent de l'hospital, les valls de Pomar i Canyet. En direcció est i cap al nord s'estén la

carena que formen el turó de l'Home, el turó de Fra Rafel i el del Mig Amic, el coll de la Jeia d'en Pujol i la llarga carena de la muntanya de l'Amigó que culmina al turó de la Coscollada o de l'Amigó, on hi ha situada una torre de vigilància per a la prevenció d'incendis forestals.

Mentre intentem esbrinar els punts de referència del paisatge, al nostre voltant voletegen algunes de les papallones més grosses i boniques de Catalunya, com ara la papallona de l'arboç, la papallona rei o la zeburada; els mascles d'aquestes espècies es concentren durant hores en els punts alts esperant la presència d'alguna papallona femella.

Des del turó d'en Seriol, tot seguint la pista forestal, descendim fins al punt d'inici. Hi ha una variant que allarga el recorregut uns 500 metres i que passa per la font del Goig **6** o de Can Ruti.

Accés

En cotxe

- B-20 Des de Barcelona: sortida 21
Des de Mataró: sortida 23
- C-32, C-31 Des de Barcelona: sortida 5
(Badalona centre-Mollet)
Des de Mataró: Badalona nord-Mollet
- BV-5011 Des de Montcada i Reixac

En transport públic

Metro

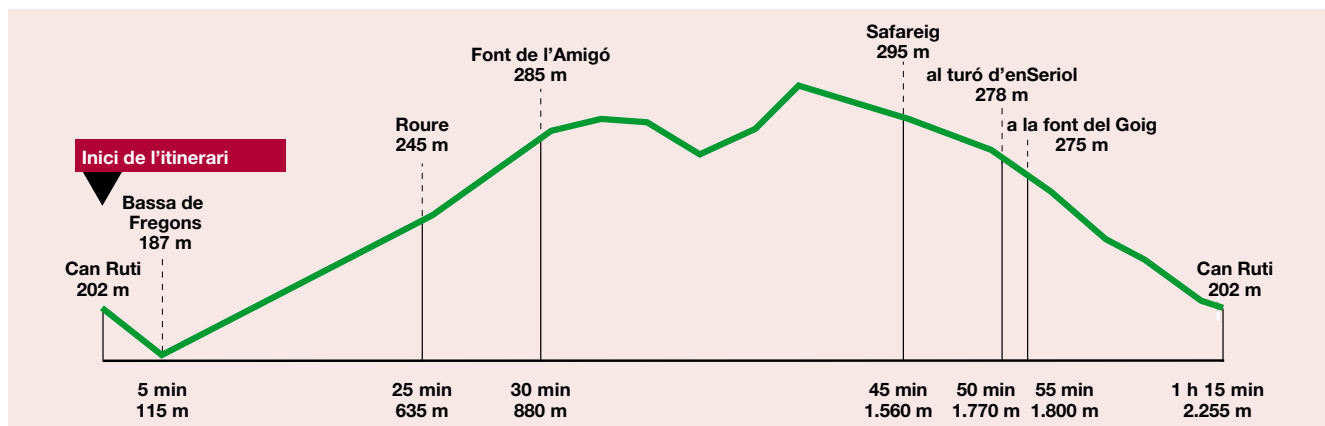
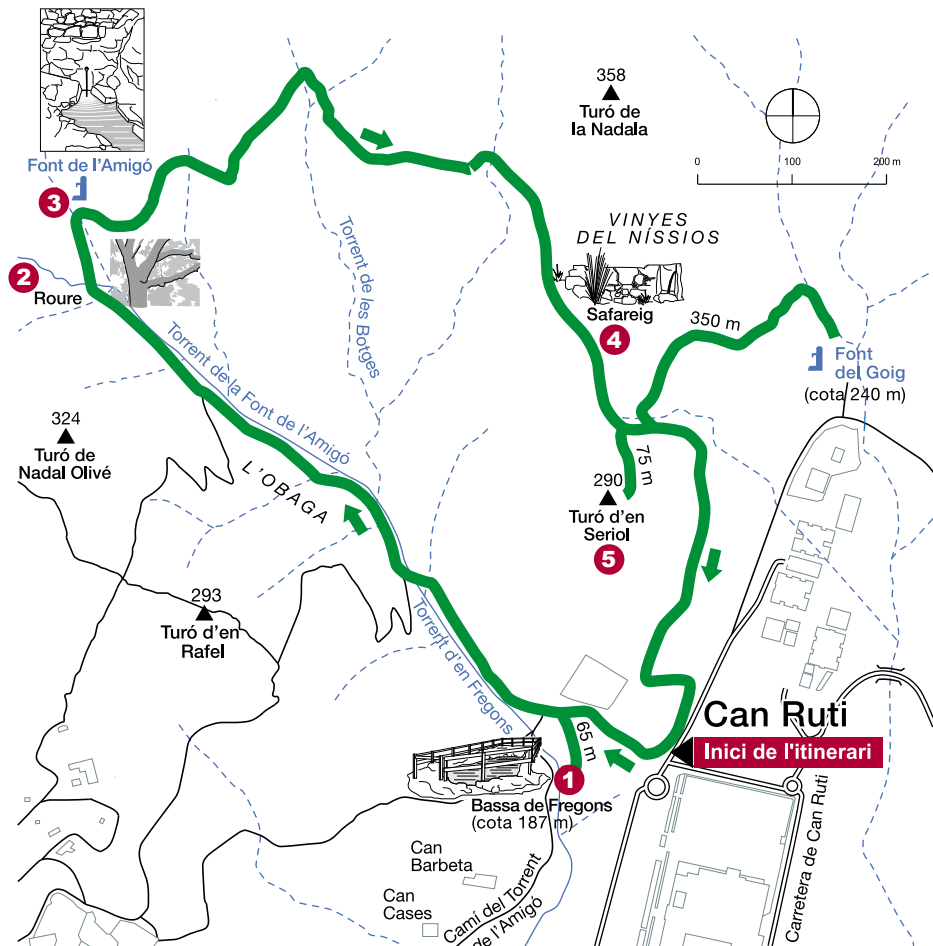
- Línia 1 Santa Coloma de Gramenet: enllaç bus B27
- Línia 1 Universitat. Ronda de Sant Pere: enllaç bus B24
- Línia 3 Vall d'Hebron: enllaç bus B19
- Línia 2 Pep Ventura: enllaç bus B26

Bus

- BD6 Can Ruti Exprés. Centre de Badalona
(sortida metro Pompeu Fabra) - Can Ruti
- B19 Vall d'Hebron - Can Ruti
- B24 Ronda de Sant Pere - Can Ruti
- B26 Remei (Sant Adrià de Besòs) - Can Ruti
- B27 Oliveres (Santa Coloma de Gramenet) - Can Ruti
- B12 Montcada Estació - Can Ruti

Tren

Estació de Badalona: enllaç bus B26

Equipaments i serveis més propers

Oficina del Parc de la Serralada de Marina

La Conreria

Ctra. B-500, km 6

08391 Tiana

Tel. 933 956 336 / 933 956 768

Fax 933 956 770

A/e: p.smarina@diba.cat

Horari: de dilluns a divendres,
de 9 a 14 h

Punt d'Informació El berenador de Can Ruti

Ctra. de Badalona a Can Ruti

08916 Badalona

Entre l'Hospital Germans Trias i Pujol
i el Tanatori de Badalona

Àrea d'esplai El berenador de Can Ruti

Carretera de Badalona a Can Ruti

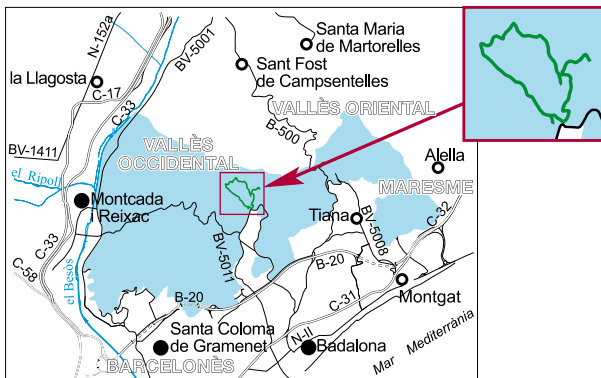
08916 Badalona

Entre l'Hospital Germans Trias i Pujol
i el Tanatori de Badalona

Consulteu-ne els horaris al web:
parcs.diba.cat

Al codi QR
trobareu més
informació sobre
aquesta excursió

Distància: 2.255 m

Durada: 1 h 15 min

Excursió a peu de dificultat baixa que transcorre per corriols i pistes del parc. L'itinerari és senyalitzat com a sender local (blanc sobre verd, SL-C 142).

És aconsellable portar aigua. Uns prismàtics ens permetran observar millor la fauna i gaudir de les bones panoràmiques. No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta i procureu no destorbar la fauna.

112
emergències

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiú, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola, Parc del Foix.

**Diputació
Barcelona**

**Àrea de Territori
i Sostenibilitat**

Espais Naturals i Medi Ambient
Gerència de Serveis d'Espais Naturals
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 428
xarxaparc@diba.cat · parc.diba.cat